

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібুলліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини першої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
26 листопада 2025 року
№ 217-1(I)/2025

Справа № 3-49/2025(101/25)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуєчого,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібুলліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини першої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Хабібуллін В.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 8, 24, 55, 64 Конституції України (конституційність) окремий припис частини першої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно зі статтею 214 Кодексу „слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань“ (перше речення частини першої).

1.1.3 аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів впливає таке.

Київський апеляційний суд ухвалою від 19 лютого 2025 року залишив без змін ухвалу Печерського районного суду міста Києва від 13 березня 2024 року про залишення без задоволення скарги на бездіяльність уповноважених посадових осіб Головного слідчого управління Національної поліції України, яка полягає у невнесенні відомостей про вчинення кримінального правопорушення (злочину) до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Хабібуллін В.М. просить перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) застосовану в ухвалі Київського апеляційного суду від 19 лютого 2025 року частину першу статті 214 Кодексу з урахуванням принципу „*jura novit curia*“ („суд знає закони“) „у тій частині, в якій вона дозволяє відмовляти у внесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань на підставі суб'єктивної оцінки обґрунтованості заяви про злочин, вимог щодо надання додаткових доказів або інформації, не передбачених прямою нормою закону, інших підстав, що не впливають із буквального тлумачення частини першої статті 214 Кодексу“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Хабібуллін В.М. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Європейського суду з прав людини та на судові рішення у своїй справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Аналіз конституційної скарги свідчить про те, що Хабібуллін В.М. не обґрунтував невідповідності Конституції України окремого припису частини першої статті 214 Кодексу.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібুলліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини першої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**